بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿٤٥﴾

سُوْرَةُ الذّٰرِيٰتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ﴿١﴾

فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ﴿٢﴾

فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ﴿٣﴾

فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ﴿٤﴾

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾

وَّاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾

اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾

يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾

قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ﴿١٠﴾

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ﴿١١﴾

يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ﴿١٣﴾

برایشان قهر کننده پس پنده به قرآن
هرکرا میترسد از وعدهٔ عذابِ من (٤٥).

**سوره ذاریات مکی است وآن شصت
آیت وسه رکوع است**

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم به بادهای پراکنده کنندهٔ خاک
وجزآن پراگنده کردنی (١) .

پس قسم به ابرهای بردارندهٔ بارِ آب (٢).

پس قسم بکشتی های روان شونده
بسهولت (٣) .

پس قسم بفرشتگانِ تقسیم کنندهٔ کار[١]
(٤) .

هرآئینه وعده که کرده میشود بشما راست
(٥) .

وهرآئینه جزای اعمال بودنیست (٦) .

قسم بآسمان دارای راه ها[٢] (٧) .

هرآئینه شمادرسخنی باهم اختلاف دارنده
هستید (٨) .

بازگردانیده میشود ازقرآن هرکه درعلم
الهی ازخیر مطرود است (٩) .

لعنت کرده شد دروغگویانرا (١٠) .

آنانکه ایشان دربی خبری اندفراموش
کننده اند(١١) .

می پرسند کَی خواهد بود روزجزا (١٢).

(آری) آنروزکه ایشانرا درآتش عذاب داده

(١) یعنی ارزاق وبلادهارا .

(٢) یعنی صورتهای مختلف دارند مانند شکل شیر وشکل بره وشکل عقرب والله اعلم.

میشود (١٣) .

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

(گوئیم) بچشیداین عقوبت خودرا اینست آنچه آنرا بشتاب طلب میکردید (١٤) .

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

هرآئینه متقیان دربوستانها وچشمه هاباشند (١٥) .

اٰخِذِينَ مَا اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

بدست آرنده آنچه دادایشانرا پروردگار ایشان هرآئینه ایشان بودند پیش ازین نکوکار (١٦) .

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

بودند باین صفت که اندکی ازشب می خوابیدند (١٧) .

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

و بوقت سحر ایشان طلب آمرزش می نمودند (١٨) .

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

ودراموال ایشان حصّه مقرر بود برای سوال کننده وبرای تنگدست کم سوال (١٩) .

وَفِي الْأَرْضِ اٰيٰتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

ودرزمین نشانه هاست یقین کنندگان را (٢٠) .

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

ودرذات شما نشانه هاست آیانمی نگرید (٢١) .

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

ودرآسمان است رزق شما وآنچه وعده داده میشود شمارا[1] (٢٢) .

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾

پس قسم به پروردگارآسمان وزمین هرآئینه این خبرراست است مانند آنکه شما سخن میگوئید[2] (٢٣) .

---

(١) یعنی پیش ازوجود خارجی درعالم ملکوت رزق وعقوبت وامثال آن متصور میشود والله اعلم .

(٢) یعنی چنانکه درگفتن خود یقین دارید که ماالبته میگوئیم همچنین باین خبریقین باید=

هَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾

آیا آمده است پیش توخبر مهمانان گرامیِ ابراهیم (٢٤) .

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

چون درآمدندبرابراهیم پس سلام گفتند جواب سلام داد (به دل گفت) ایشان گروهی هستند ناشناخته (٢٥) .

فَرَاغَ إِلٰى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

پس متوجه شد بسوی اهل خانهٔ خود پس آورد کباب گوساله فربه (٢٦) .

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

پس نزديك ساخت آنرابايشان گفت آیا نه میخورید (٢٧) .

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلٰمٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

پس (چون نخوردند) درخاطر خود یافت ازایشان ترسی گفتند مترس وبشارت دادندش بفرزندی دانا (٢٨) .

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

پس پیش آمد زن ابراهیم بآوازی وطپانچه زد روی خودرا (یعنی به تعجب) وگفت (آیابزاید) پیرزنی نازاینده (٢٩) .

قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

فرشتگان گفتند همچنین فرمودپروردگارتو هرآئینه اوست باحکمت دانا (٣٠) .

---

(١) یعنی چنانکه درگفتن خود یقین دارید که ماالبته میگوئیم همچنین باین خبریقین باید آورد والله اعلم .

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

ابراهيم گفت پس چيست مقصد شماای فرستادگان (٣١) .

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

گفتند هرآئينه مافرستاده شديم بسوی گروهیگناهگار (٣٢) .

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

تابفرستيم برسرايشان سنگ باری ازگل (٣٣) .

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

كه نشانمند كرده شده است نزديك پروردگار تو برای آنانكه ازحدبيرون شده اند (٣٤) .

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

پس برآورديم هركرا بود درآن ديه ازمومنان (٣٥) .

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

پس نيافتيم درآنجاغير يك خانه ازمسلمانان[1] (٣٦) .

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

وگذاشتيم درآن ديه نشانه برای آنانكه می ترسند ازعذاب درد دهنده[2] (٣٧) .

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

ودرقصّهٔ موسیٰ نشانه است چون فرستاديمش بسوی فرعون به دليل واضح (٣٨) .

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

پس روگردان شدهمراه قوت خود[3] و گفت جادوگريستياديوانه (٣٩) .

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

پس گرفتيم اورا ولشكر های اورا پس افگنديم ايشان را دردريا واوكننده بودكاری را كه موجب ملامت باشد (٤٠) .

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

و درقصّهٔ عاد نشانه است چون فرستاديم

---

(١) يعنی خانهٔ حضرت لوط والله اعلم .

(٢) يعنی آثارآن سنگباران موجود است والله اعلم .

(٣) يعنی لشكر خود .

برایشان بادی بی منفعت (٤١) .

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

نه‌گذارد هیچ چیزرا که برسدبوی مگرسازد آن را مانندِ استخوان پوسیده (٤٢) .

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

ودرقصّهٔ ثمود نشانه است چون گفته شدایشانرا بهره مند باشید تامدتی (٤٣) .

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٤٤﴾

پس سرکشیدند ازفرمانِ پروردگارخویش پس درگرفت ایشان را نعرهٔ تندوایشان میدیدند (٤٤) .

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾

پس نتوانستند برخاستن ونه بودند انتقام کشندگان (٤٥) .

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾

وهلاك ساختيم قوم نوح را پیش ازین هرآئینه ایشان بودندگروهی بدکار (٤٦) .

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾

وآسمان را بناکردیم به قوت وهرآئینه ما توانائیم (٤٧) .

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾

وزمین را گسترانیدیم پس نیکوگسترانندہ ایم (٤٨) .

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

واز هرچیزی آفریدیم دوقسم تاشماپندپذیر شوید[1] (٤٩) .

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

(پیغامبر گوید) پس بگریزید بسوی خدا هر آئینه من برای شما ازجانب اوترسانندهٔ آشکارم (٥٠) .

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۖ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

ومقرر مکنید باخدا معبودی دیگررا هرآئینه من برای شماازجانب اوترسانندهٔ آشکارم (٥١) .

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا

همچنین نیامده است نزدیك آنانکه پیش ازایشان بودند هیچ پیغامبری مگر گفتند

(١) یعنی اعلی وادنی .

قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٥٢

جادوگریست یا دیوانه است (٥٢) .

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ٥٣

آیابایکدیگر وصیت کرده اندبانکاربلکه ایشانگروه سرکش اند (٥٣) .

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ٥٤

پس روی بازکش ازایشان پس نیستی توملامت کرده شده (٥٤) .

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ٥٥

و پندده هرآئینه پنددادن سودمیدهد مومنان را (٥٥) .

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦

ونیافریده ام جن وانس را مگربرای آنکه بپرستند مرا (٥٦) .

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ٥٧

نمی خواهم ازایشان رزق را ونمی خواهم که مراطعام دهند (٥٧) .

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ٥٨

هرآئینه خدا همونست رزق دهنده خداوندِ توانای زورآور[1] (٥٨) .

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ٥٩

پس هرآئینه آنان را که ستم کرده اند نصیبی است (یعنی ازعقوبت) مانند نصیبهٔ یارانِگذشته ایشان پس بایدکه شتاب طلب نکنندازمن (٥٩) .

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ٦٠

پس وای کافران را ازآن روزِایشان که وعده داده میشوند (٦٠) .

سُورَةُ الطُّور

سوره طور مکی است وآن چهل ونه آیت ودو رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان .

وَالطُّورِ ١

قسم به کوه طور (١) .

وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ٢

وقسم به کتاب نوشته شده (٢) .

---

(١) یعنی آدمیان بنده می‌گیرند تادرمآکل ومشرب معاونت کنند بخلاف خدا والله اعلم .